

РЕШЕНИЕ

№ 7696

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9693** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Национална агенция за приходите - чрез Централно управление - С. (ЦУ на НАП) срещу Решение от 03.08.2021 г., постановено по НАХД № 5076/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 2 - ри състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 530844-F543648/11.08.2020 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв., за нарушение на чл. 33, ал. 1 от наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба Н-18/13.12.2006г.). Размерът на имуществената санкция е изменен от 1000 лв. на 500 лв. от СРС.

В касационната жалба са изложени съображения, че нарушението е безспорно установено. Съдът неправилно е намалил размерът на наложената имуществена санкция и са налице мотиви от АНО обосноваващи завишения размер на наложената имуществена санкция.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. В

писмени бележки поддържа касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение на ответната страна.

Ответникът – [фирма], в постъпил отговор на касационната жалба, излага доводи, че решението следва да се остави в сила. Претендира разноски.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София – град, XV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, и след съвещание намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си СРС е приел от фактическа страна, че на 06.03.2020г., в 20:45 часа била извършена съвместна проверка на търговските обекти - ресторант и магазин, стопанисвани от [фирма].

В ресторанта било установено наличието на фискално устройство (ФУ) модел „Д. DP 150“, с идентификационен номер DT728846 и фискална памет № 02728846. То било регистрирано в съответния офис на ТД на НАП-С.. Контролните органи изискали от Е. Ц. - салонен управител, да състави писмен опис на наличните парични средства в касата на обекта, за което тя попълнила предоставена ѝ бланка. В нея отразила като фактическа наличност сумата от 274,16 лева. След това контролните органи изкарали дневен финансов отчет без нулиране от фискалното устройство, като от отразените в него данни установили, че общият оборот за деня към този момент в обекта съобразно разчетеното като налично от фискалното устройство възлиза на сумата от 1086, 54 лева. Служебно въведени суми в касата били в размер на 310,00 лева, а служебно изведени суми - 0,00 лева. Установена била разлика между отчетената от Фу и фактически наличната суми, която възлизала на 812,38 лева Така контролните органи констатирали, че търговецът не е изпълнил задължението си да отбележи всяка промяна на касовата наличност извън случаите на продажба (начална сума в касата, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) във фискалното устройство, експлоатирано в обекта, чрез операциите „служебно въведени" и „служебно изведени" суми, каквито функции то притежавало.

Резултатите от проверката били обективирани в протокол серия АА №0036431 от 06.03.2020 г.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № F543648/11.04.2020 г., а въз основа на него и процесното НП.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Решението на СРС е правилно.

Настоящият съдебен състав счита, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за извършено нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. Цитираната норма съдържа правило, съгласно което извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари в и извън касата) на ФУ се регистрира в същото чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Въвеждането на суми в касата на търговския обект винаги следва да е документално обосновано, а обратното води до невъзможност да се проследи паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. В този смисъл, като не е изпълнил визираното в Наредбата задължение, търговецът е осъществил състава на административното нарушение описано в АУАН и НП.

Спорът по настоящото дело се свежда до това дали правилно СРС е изменил НП, като е намалил размера на наложената имуществена санкция.

Съгласно чл. 185, ал. 2 ЗДДС „извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1“, какъвто е и конкретния случай. Разпоредбата на чл. 185, ал. 1 от ЗДДС предвижда налагане на имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лева на юридическите лица.

Касационният състав напълно споделя изложените от СРС изводи, че процесното нарушение не се отличава от типичните нарушения от същия вид поради по-ниската си обществена опасност или наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства. Липсата на вреди за фиска не е от значение, тъй като самото нарушение застрашава в достатъчна степен обществените отношения по отчитане на приходите от продажби на търговците, което е отразено от законодателя при установяване на санкция в закона и по отношение на формалните нарушения. В конкретния случай не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, но въпреки това размерът на имуществената санкция правилно е намален до законоустановения минимум, тъй като АНО не е изложил никакви мотиви относно завишения размер. Нещо повече, нарушението е извършено за пръв път, поради което налагането на санкция в минимален размер съответства на целите на наказанието определени в чл. 12 от ЗАНН.

По тези съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и своевременно направено искане за присъждане на разноски от ответника, искането следва да бъде уважено.

Съгласно чл. 63, ал. 3 ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в съдебните производства по, ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Правото е своевременно упражнено, като е поискано присъждането им (чл. 81 ГПК, вр. чл. 144 АПК). Доказаните разноски пред настоящата инстанция са в размер на 300 (триста) лева за адвокатско възнаграждение. Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е определено в минимален размер.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал. 1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.08.2021 г., постановено по НАХД № 5076/2021 г. по описа на СРС, НО, 2 - ри състав
ОСЪЖДА Централно управление на Национална агенция за приходите, да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК], съдебни разноси по делото в размер на 300 (триста) лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: